

Garantírozott hírek.

(+) **Az ügyvédek félnek.** A mióta a budapesti esküdtszék Nyuly Mihályt felmentette, halálos félelem szállta meg az ügyvédek. Elhatározták, hogy irodájukban csak sisakkal és páncélzettel felszerelve vállalnak a feleket. Pert pedig csak oly alperes ellen vállalnak el, akiről a felperes hitelesen be tud bizonyítani, hogy soha sem volt katona, soha sem kapott vitézi kitüntést és nincs neki tábornok ismerőse. Legszívesebben vállalnak el pert olyan alperes ellen, ki ágybanfekvő beteg, vagy mindkét kezén béna.

(?) **Kozma Sándor,** hajdu-böszörményi tanár, 35 évet töltött el ezen a rögzös pályán, melyről meg van írva: hogy a kit az istenek gyűlölnék, azt pedagógussá teszik. Az emberek se voltak iránta hálásak, mert most, midőn nyugalomba lépett, azzal jutalmazták meg, hogy *dr. Galánffy* Lajos közjeggyő . . . verset írt róla! Szegény *Kozma Sándor* nem érdemelte meg, hogy ennyire csuffá tegyék.

(&) **A debreczeni esküdtszék** a héten király sértést követelt el, amennyiben az osztrák császár megsértéséért egy magyar *Királyt* mondott ki vétkesnek.

(§) **Carmencita** valóban nagy művésznő, a lábával énekel és a hangjával tánczol. Ő ugyanis a lábával vágja ki a legmagasabb C-ét a hangjával pedig egészen a földön jár. Oh, Carmencita! Karmoljon meg a ezicza!

(+) **A trágya polémia.** Városunk két kiváló orvosa éles hírlapírói polémiaát folytat a trágya és emberi foecália hasznos voltáról. Vigyázzanak a polemizáló urak, ne hogy addig vitatkozzanak a trágjáról, a míg bepizskitják vele egymást.

(§) **Angelotti** 5000 arany díjat ígér annak, a ki beigazolja, hogy *Carmencita* nem az igazi Carmencita. Ezen pályadíj kihirdetése óta *Angelotti* szobáját rendőrök őrzik, mert a pályázók közötti tolongás oly nagy, hogy *Angelotti* élete veszélyben forog. A tömeges pályázók azonban kijelentették, hogy csak úgy tudják beigazolni *Carmencita* igaz, vagy nem igaz voltát, ha őt előbb minden oldalról alaposan és behatóan megvizsgálják. *Angelotti* bár meg van győződve *Carmencita* igaz voltáról, még sem engedheti át oly sokoldalú beható vizsgálatnak, mert attól fél, hogy ha az 5000 aranyat nem is veszíti el, de elveszitheti magát *Carmencitát*.

(!) **Öngyilkosság.** Tegnap délután a nagyerdőn agyonlőtte magát egy 40 évesnek látszó *siketnéma énektanár*. Mielőtt a borzasztó öngyilkosságot végrehajtotta, elénekelte az „Özveggy vagyok, özveggy“ című dalt s midőn az utolsó szó is elhangzott néma ajkairól, távoli léptek zaja ütötte meg fülét, mire homlokának irányította revolverét felkiáltott, hogy — „Isten veled világ!“ és azzal föbe lötte magát és elnémult örökre.

Debreczeni echó.

Dr. Kenézy Gyula: *Dr. Burgerrel* polemizálni céltalan, mert ő nem is tudja, hogy mi volt a bizottsági tanácskozás tárgya.

(Visszhang: *Trágya*.)

Gólya Friczi

mondásai.

Kérde a *Lekváry Jakab* kollégát a professzor:

Lekváry ur, definiálja, mi a közjog, mi a magánjog, mi az észjog?

A *Lekváry Jakab* kollega erre imígy felel:

— *Közjog,* ha mindenki ezuhol, akkor a czukaszszá-hoz mindenki hozzájárulhat. Amde ha az első ferblire megy, két hatossal besszerelhet, ez már *magánjog*. Hanem ha valakinek a markában rongyos tizenhét van és mégis el tudja ijeszteni az ellenfelet harmincezal, ez kérem már *észjog*.

A héten az egyetemen voltam. Kár, hogy nincs az egyetemnek vendég-könyve.

Arra a hirre, hogy a kínai háboru kitör, új adóságot csináltam. Ugy is mozgósítanak. Az apámnak pedig megírtam, hogy küldjön 200 koronát, mert a háborus hírek miatt igen türelmetlenek a hitelezőim.

Diánák.

Volt lándzsája, sok kutyája,
Ismeré az erdő bokra,
Szüz Diána Hajdanába
Igy vadászott szarvasokra.

Bálteremben tova lebben,
Mint a búbáj élő csokra
S vadászat felszüz Diána
Most — *leendő szarvasokra*.

Sebestyén diák.

A plébánosnál.

— Panasz. —

— Panaszom lévén, plébános uram annak okáért.
— Mi baj, Márton?
— Ugy állván a dolog, hogy hites párom 10 év oltá az ittasság tekintélyében vagyon és most már ugy vagyon, hogy sehogy sincs.

— Hát mit akar ezzel mondani?
— Hivassa meg, lelki atyám, osztég tegyen rulla.
— Hátha az asszony ugyanezen panaszt mondja kendre?

— Az más, nekem szükségem lévén az italtra, mert különben az családi táplálás minémüségét nem szerelhetném, különben is, ha a proporeziómat megittam, az nekem elég.

Negyedik levél.

Ondód, Anno 1900.
Nyár kezdetén.

Kedves Ecsém!

Hát biz idestova megfoglaljuk a szálló tövit vagy mi, mir hát azir mer hogy itt van a küszöbön a nacceru aratás junius vigin. Ezután biz oly kevéssé tanálkozunk, mer el lizek foglalatoskodva a takarással. Sallóznvi avagy mit is mondék ebb' a modern vélágra gipelnifogunk azval a magyar riszvinytársasági arató gippel, melyet aminapégba vettem *Serczés Krámertyül* utólagos nemfizetis mellett derága pínzir. Mir mer azir, mer hogy van még hitelje az muskotály czivis magyarnak azir, hogy a boxerek ottan khénába

haduválnak.

De hát kedves Ecsém az mi rejánk nem vonatkozhatik, mir mer azir, anyira van az ide, mint Makao Jeruzsálemhe és mi nem irezzük itten az magyar földön a puskapor szagot. Csenálják az okosok a mi nekijek tecczik, mi maradunk a ki vóltunk. Beniztem az annyokékkal a *Dócziba* és oszték az *Apáczákho* és megtekintém többek köszt az ipariskolai női ipar kézimunka kiállítás is, mert hát vót anny időnk. Asszondom, hogy römök munkalódást vittek vighe a közel mult tilen azok a csókra termett kis jánynövendikek. Dicsirem az észjárásukat és azt az igazáadi kis kaesócskákát melyek ilyesmi szip gyönyörűsige kis kedves munkát ugy litre hoztak. Aunye be dicső portikákat lehele ott látn i, kár hogy csak kis időre. Méltóan büszke lehet *Dóczy*, *Karitás* nővér és a nőji ipar iskola fűfű vezetője, hogy a kis muzsákat oly szipen megoktatták ez nemes cselekedetre. E mán osztán beszid, e mán oszt valami Hej annyok hajdan csak a mesibe láttunk vagy hallottunk ilyesmi szip dógokat. Ki nem hiszi nize meg vagy ecezer jövőre szemé csak ugy káprázódzik a sok szip dógoktól.

Vót még az apáczáknál jánytornázás is, egisz unyiformisokba vótak a jánykák ötösztetve egész kis Regemenytet kipeszték. Nem győszték szemmel őket ökulálni egisz belefáradtunk a nízisükbe. Ki hitte vóna, hogy a *Svetics* botos pínzibül valaha ilyen dicső intizet litesüljék.

Péterpál napja előtt pedég az Apácza intizet nővenyidikeji májusi Junijalist tartottak a nagy Erdő szip Vigadójába a kit nimejek bizomosan Dobos Gábor híres rabló neve emlikire nem átalnak dobos pavillonnak gunyolni, pedég hát az szip kis alkotmány, az igaz nem iri meg azon vagy 50,000 koronát, mibe a nemes város keritette. De hát no megvan és mivel a maga kárán tanul az Magyar, hát niha-niha vigaggyunk benne ugy is sirva vigad az magyar. Ezir neveztik azt el városi közgyülisileg Nagy Erdei Vigadónak, mit ugy láczezik sokan már elfelejtettek az *Espotály* templony toronyát felipíteni talán azir, hogy rom is találódjik Debreczenbe a paloták várossába.

Az Aranybikában mondá az annyok valamifile anglikus vagy Talijányok lejtődzik a spanyolai tánczot. Kiváncsi lettem vóna ben zni hozzájuk. De annyok lebeszilt rula, hogy ü ugyan én velem szigyel benizni, hanem majd én egy magam n'zem meg azokata szip fejir eselideket, mer azt mondá lencsis Nagy Bá' ecsim hogy vagynak ottan fura jószágok és szemét száját eltátja bámultában rájok az ember.

Maradtam tisztóttel

Darázs Mátyás.

Rossz tanács.

Smüle! Náczi, Náczi, miért the mogod fübe akarod lüni?

Náczi: Hát thodod kedves *Smüle*, a feleségem már halálra vexálja engemet.

Smüle: The baland, azon edyszerő segiteni, hadj ötöt el és nézel edj másik után.

Náczi: Hiszen épen az van edj nadj baj, hodj nadjon is néztem othána edj másiknak.

Szenzációk.

Az uborkaszazon megjelentével, rendesen megjelennek a kaesák is. A jövő héten az alábbi hirlapi kaesák fognak felrepülni:

1. *Krüger* elválík a feleségétől, s jegyet vált Viktória angol királynővel.

2. *Hajdu-Szoboszlón* egy öteszdendős leány születik, akinek minden ujján hat feje van, és sarkantus esizmákkal jött a világra.

3. *Amerikában* két vonat a sebesség olyan maximumával szaladt egymásnak, hogy egymáson keresztül hatolva, egyiknek sem történik baja, csaképp a fűtő füle esendült meg, mert a masiniszta fűtővön szerkesztette.

4. *A fiumei czápát* a bóra kifujta a partra. A czápa azonnal fehérynakkendőt és fogkefét vásárolván magát kicsimosította és látogatást tett Szapary László gróf fiumei kormányzónál, aki a bórara való tekintettel hivatala nevét börmányzóra változtatta.

5. *Karimafülű Istvány* fehértői juhász a subáját kifordítván, látta, hogy be van fordítva. Karimafülű Istvány erre addig forgatta, ki be a subát, míg a suba megörült s gazdáján sulyos testi sértést követett el. A subát a rendőrség a tébolydába szállította.

Mulandóság.

Minden mulandó itt a földön,
Csupán amit Clio éreztapra vés,
Azokat az arany betüket
Nem nyeli el a barna feledés.

De mégis, ah, találtam egy kivételt,
Ami tudom örökre fönnmarad.
(Pedig csupán krétával jegyzi Henrik)
Egyre növekvő adósságomat.

Felejthetetlen.

Szali: Mondjad csak *Khobikám*, ho én meghalok mogomat, nem leszek én the nálod elfeledve?

Khóbi: Ledjél nyugodth, ott lesz a thied koszorun, hogy felejthetetlen.

Szomjas Péter

városi lendőr.

A mult hét óta sehogyse megy ki a fejemből az a fránya spanyol viaczk tánczosné, akki öt percnyi ugrálásir kap annyit, mint én egy hónapi munkájr, ugy is határoztam, amint mán mondtam is, hogy betanítom az Erzsók asszonyt a mestersígre, oszt egy hétre rá, mán mint máma, megkezdem vele a világ körutat a Tegledi sóstón, hétfőn fráj vótam, kimentem hát az asszonynyal a nyúlasi lüverseny-térre, oszt ott gyakoroltam az asszonyt, felállítottam a czilpontnál, mellé álltam egy karikással, oszt zavartam körül a rajcsurba, de sehogyse tutta csinálni a kötélrevaló azokat a szíp ugrásokat, a miket mutattam neki, pedig suhogott a karikás eleget a dereka, meg a nyaka körül, de még a horpaszájig se tutta fellökni azt a két körtihajigáló retkes lábát, aszongya, hogy az a spanyol is azir tuggya, mer mán gyerek korába kiszettik belőle a csontot, iúnye az áldódat, hát nem csinálod, oszt végig vágok rajta, erre meg az asszony földhő csapja magát, visit, rugkapál, őt meg elhallgat, oszt nem szól egy szót se, még megijettem, hogy megszakatt valami benne, kötogetni kezdem, szólok hozzá szípen is, csunyán is, de a megátalkodott tartotta magát, arra jön oszt Kókas János ides komám, a vinkerti csósz, oda szólok neki, hogy ijesszik rá csak az asszonyra, lújjik egyet a levegőbe, megtette, magáho is jött az asszony rögvest.

De mán láttam, hogy ebbül paszuj se lesz, peig én szabadulni akarok a lendőrsigtül valami könyebb pájára, rittig eszembe jutott, hogy fellipek képviselőnek, mer ugyis azt olvastam a Friss ujságba, hogy Szell Kálmány hazaküldi az országgyűlist ősszel, tán csak veszik majd annyi hasznomat, mint niméknek odafenn, meg oszt ha a lendőrsíget államosítják, ahho hozzá tok én is szólni, legalább hasznára leszek jelenlegi kollegájimnak, nem felejttem el én őket akkor se.

Igen de hun lipjek fel, ahun meg is választanak, mer ahho piz is kéne, még plotekcijó is, nekem meg egyik sincs, ahá megvan, fellipek az Olajütőbe, ott nagy ismerecsígem van, biztosan megválasztanak, kortesnek megteszem az olajütőbeli intelligenezija három kiváló alakját Tóthfalusi Sándor sógort, a tekéntetes vásárbíró ur leginyit, aut Kállaji Ferencz komámat, Kállaji néni rezes orru reminyteljes fíját és Barta urat, a prézsmiter bótost, ezeknek olyan befolyásuk, meg szavazattyuk van a nipre, hogy még akkor se bukok el, ha *Kutasi Imre* lapnyiró, állandó kis-kassai képviselő jelölt (de kaurrmánypárti ploglammal) lip fel ellenem, hisz ennek a három embernek köszönhető, hogy a rigi jó világba *Szabó Anti* fiskáris ur egyhangulag választódott meg ott képviselőnek, *Dalmi László* nemzetes ur peig olajütői pógármesternek.

Na hát e kitünő eszme, csakugyan nagyeszű ember vagy te Péter — mondok így magamba, három napi szabadeságot kirek a tekéntetes lendőrfeókapitány urtul a jövő héten, oszt hozzákezek a szavalatok

gyűjtisihez, ploglammbeszidet is tartok, hadd tuggyák meg, kiesoda-miesoda elvejim vannak nékem, a pódiumot az Olajütő északkeleti riszin álléttatom fel a csont és rongyszedő telep tövibe, hogy a szag hadd csiklandozza a választó pógárok órrát, nehogy elalugyanak. Na de, hogy hogy és mint lesz a dolog, előre nem mondom el, maj lesz még arra idő.

Egy fiatal menyecske mondásai.

Az olyan leány, ki mindig a zárdát emlegeti, az olyan fiatal ember, ki folyton az agglégénységéről beszél, hamar egymáséi szoktak lenni.

A fiatal leány a csókot nem csak az ajkán érzi, az idős nő már sehol sem. . . .

Ha az udvarló szép és fiatal, rendesen elveszítjük eszünket, míg ha idős és csunya, rögtön a tárcánk jut eszünkbe.

Vannak nők, kik világosságnál kerülik a férfiakat, a sötétben pedig reájuk találhatnak.

Sok nő nem sokat ad rá, ha a férfinak csak a szivében esalatkozik.

Ugy tapasztaltam, hogy két szem kifejez annyit, mint kétezer szó.

Színház, Orpheum.

Kassa a Holdban. A felvidék metropolisa is felvággyakozik a holdba. Le is jöttek Kassáról *Than Gyulához*, a holdba való utazás főrendezőjéhez, hogy csináljon menetrendet. *Bugyi Sándor* talyigást egy drótostót fogja helyettesíteni. A felszállás *Than Gyula* nagy öröme nem egy református templom, hanem a kassai dóm előtti térről fog történni.

Sok embernek azért tetszik jobban az orfeum, mint a színház, mert az orfeum *emeltebb fölfogással játszik*. Néha a fogását úgy felemeli, hogy *egy csepp se marad*. Hiába! némelyik ember úgy van berendezve, hogy *ilyet kíván a melle*.

Varróleányhoz.

Lesve téged, látva téged,
Jaj be gyakran gondolám:
Könnýű néked azt a czérnát
Athuzni a tü fokán.

Könnýű is az, jaj, de látod,
Az lenne szép munka még:
A czérnával, hogy ha szived
Az enyémhez ölténéd.

Iskolában.

Tanár: Mikor vesziti el az ember a súlypontját?
Tanuló: Ha részeg!

Ollósi és Montekukuli Igaz Márton

lapszerkesztő keserveiből.

Szemrehányást tettem *Sipos* Bélának, hogy a „*Debreczen*”-ben folyó regénye nagyon lassan készül. Már ezelőtt 6 hónappal bele fogott és még mindig nincs kész. Látod — mondom neki — te 6 hónap alatt nem bírsz egy regényt megírni, holott az uristen az egész világot megteremtette 6 nap alatt!

— *El is fuserálta!* — viszonzá rendületlen nyugalommal *Sipos* Béla.

Az ujságírás nem mesterség, hanem művészet. Sőt még ennél is több: valósággal *teremtés a chászószól!*

Akárhányszor megtörténik, hogy nincs egy sor kéziratom se, de ez engem nem hoz zavarba. Előveszek 10 fővárosi és 5 vidéki lapot s úgy összeolloszom belőlük a tizenhatodikát, a magam lapját, hogy a publikum nem tud eléggé gyönyörködni a felett, hogy minő változatos tartalmu lappal traktálom őt!

Évődnek *Rásó* Gyula alispánnal a fiatal megyei urak, hogy följelentik a belügyminiszternek, mert mindig káromkodik.

Hogy a fekete fene egyen meg benneteket! — mordul rájok a nagy bajuszu alispán — hát mikor szoktam én káromkodni?!

A mi kereskedőink nem kereskedők, hanem csak grajzlerék; a magyar kereskedések nem egyebek, mint a bécsi nagy kereskedő házak fiókjai. Egyedül a *leánykereskedés* viirágzik nálunk. E kelendő, szép portékával mi látjuk el a keleti tartományokat, egészen Egyiptomig. Sőt még Braziliába is van belőle kivitelünk!

Milyen bolondok a katolikus papok! Azt állítják, hogy a házasság *szentség*, pedig hát *martyromság!*

Vannak nők, kiket nem tisztelünk, de szeretünk; vannak nők, kiket tisztelünk, de nem szeretünk; vannak végül olyan nők, kiket tisztelünk is, szeretünk is. Ezek a *legkivánatosabb falatok!*

Zalai Márk felhagyott a „*Gondolatok*”-kal. . . . Ez volt tőle a legjobb *gondolat!*

Azt mondják, hogy egyik holló nem vájja ki a másik szemét.

. . . *Király* Pétert *királysértésért* mégis elítelték!

Boldogult apósomnak ez volt a kedvenc szavajárása: Jobb a szomszéd lánya 100 hibával, mint az idegené egygyel!

Mély életbölcesség nyilvánul e szavakban. Mert a szomszéd lányát ismerjük, tudjuk, hogy 100 hibája van, de több nincs; míg az idegen lányát nem ismerjük s azt hisszük, hogy csak egy hibája van, holett van 1000!

Ez a szedő gyerek megint kéziratért zaklat!
. . . Lajos! Hozza elő az ollót!

Brachkrogen Dávid.

jó kívánságai.

O *Gebauer* oreság ho-
szárjai álljanak neked disz-
őrségt!

Okossonok a pafacsan-
todra torisznyát!

Telepitsenekh ki a városh
therületéről.

Vürüs papiroson szerk-
hesszék meg the ellened o
vádhotározatot.

Ledjél the odósa Tyukodi
Lőrincznének.

A dakterek jöződjenek
meg a tiéd agyvelőd tisztaságáról.

Eppes naies.

Osztot hiszek, hodj számas hitsarsasomra ráillik
az üreg Ohremschmälztul oz eset, mikar haldaklatt,
mogához hivatott o robinost.

— Rebelében — hat e gesogt — nekem von edj
nadj bön.

— Nü fiam valld be türedelmesen.

— Rebelében, edszer ebéd elütt nem mastam
meg a kezemt.

— Nü — mandja o rabinos — aztat még nem
olejan nadj bön, de miért nem mastál meg?

— Rebelében szédjeltem magamt.

— Wie haiszt szédjeltél?

— Rebelében kürüszténgyeknél ettem.

— Schma jisroel! hodjon ehettél kürüsztén-
gyeknél?

— Rebelében, nem khaptam zsidúknál mert *hosz-
szónap* volt.

Költő, író, hírlapíró.

Midőn végre már a nőt is

Megteremté a jó Isten:

Leszólott az Édenkertbe:

— Csak az almát tiltom itten!

És akkor a költőt, író

Megteremté örömére,

Kik megirták az első bünt —

Száz fügefa levelére.

De — mint tudjuk — Éva anyánk

Nem hajlott az égi szóra

S egy borizü, piros almát

Leszakasztott - kóstolóra.

Midőn pedig Káin Ábelt

Megölte egy virradóra:

Költő, író összenézett —

Egyik se mert írni róla.

— Megálljatok! Megbüntettek!

Ez viharzott rögtön rája

S a haragból sötét felhő

Gyült az Ur szent homlokára.

S szóltak: Uram teremts mellénk

Hírlapírót, ez így nem jó.

Tüstént úgy lett s megszületett

A legelső — szenzáció.

És azóta mind a három

Veszi részét rosszból, jóból

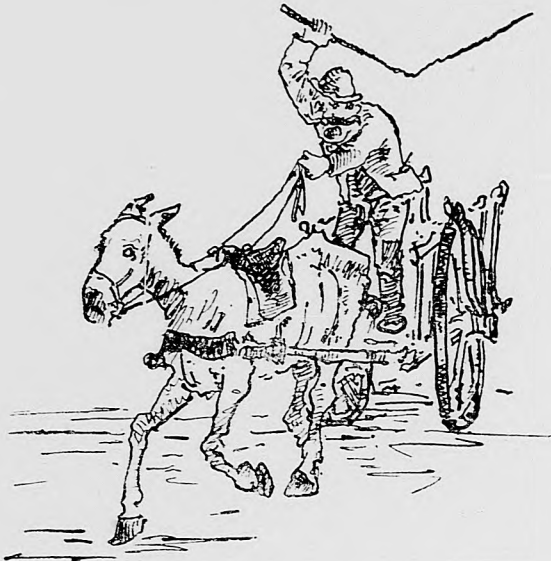
S közös sorssal úgy születnek

Koldusrongy és napsugárból.

Ácsi.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Hát ittunk furesán. Sziles jó kedvünkbe vittünk vigbe ojan danolást, hogy a Pukkantó kocma maj szitpukkant tülle.

A pohos Csokány mán a gerendát keszte püfölni, aut az én órom alatt hadonászott az első lábával. Mondok teeee . . . a ragya tisztelje meg a pofádat aszt hiszed, mijen nagy leginy vagy, peig ha a toronak gatyája vóna, még nagyobb leginy vóna.

Nem írt neki semmit az intísem, mer aszongya, hogy ü kifujja az óromat. Mán hogy ü, az enyimet. Aval megfogja a kípem nyelit, oszt elkezdí csavarni. Még ez a tubák; ugy kípem cesztem osztán erre, hogy majd a tulsó ódalra került a halpofája.

E használt neki, mer arrébb somfordált, oszt vakarta ahun veres vót az arezpofája a kezemtül.

Ekközbe meg Dübbencs szomszidnak mindíg a fejire szállott egy légy, oszt mir azír, hogy mán ü magával jötehetetlen vót, én meg sajnáltam, mondok egye ki a fene aszt a légy firget, megfogom, aval neki veselkedek, oszt ugy utána kaptam a légynek, hogy Dübbencs szomszid mingy a lóca alá gördült. Igen mer mir azír, hogy a kezem megakatt a fejibe, oszt a légy meg elrepült.

A gacsos Vargának meg ugy düjjett a szemeji az asztal vigin, mint mikor a bikára ráhág az ember. Mondok eszt mán kicsi tartya belörül, oszt hogy sokat hallottam mán rulla, hogy ícesig meg ícesig maj kiugrott valamék felebarátomnak a szeme, de még ojat sose láttam, hát mondok most tesztek egy próbát, háturul kerültem oszt ugy nyakon cserditettem, hogy mingyá keresztül hasalt Dübbencs szomszidon. Forditom osztán felfelé az arcillattyával, hát egye ki a fene nem ugrott ki, csak ekkicsivel kijebb jött a szeme, oszt aszongya nékem a mint níz rám velle hogy : he ?

Hajnal felé osztán mán sürgettem az egisz bandát, hogy mennyünk haza, mer mir azír, hogy nékem jó fuharom akatt akkit elakarok végezni. A városi dalármiskáknak a paksamétáit, szeredássát, tarisznyáját, mijit kell kiszállítani a vasutho, mer mennek Szakmárra inekelni, akkit magam is szeretnék hallani mikor fújják, mer hogy kegyetlen tótágast áll bennem az érzis a szíp magyar nótától. Fel is kireczkedek hozzájuk a gőzös kasfarjába, oszt elmengyek vellek, igen mer mir azír, hogy hátha én rám is szükség tanál lenni, kegyetlenül birja a mejjem a szúflát akár vikonyan, akár vastagon kell kierányozni a hangászati szavazatot.

Ahogy oszt a kocsmáros segicsésigivel kitecsikeltük az egisz bandát az ucezára, akkit ugy teljesítettünk, hogy ammint ezek mán egy csomóba gabajodva rogyadoztak az ajtó előtt, a kocsmáros engem lököt ki utójára ippen közzéjük, még peig ojan erővel, hogy ecczere tenyereltünk bele a sárba. Esztet számításbul tette, mer ugy okoskodott, hogy én véllem leüti a többit a lábául, oszt mig feltápászkodunk, addig bezárhattya az ajtót. Hejbe hattam az esze járását, értük egymást kegyetlenül.

Pinteken dilbe oszt csakugyan szállítottam a dalármiskák czókmókját kifelé a vasutho. Legnehezebb vót a Szaitz tekintetes ur elemóziás tarisznyája, asztat másod magammal is alig birtam feltenni a tajigára, aszongya evel akarja az éhit elverni mig Szakmárra megírkeznék. Na meg oszt a Torday Gábor ur esikóbürös kulacsosa se kutya, mer bele férne egy esikó, csakhogy ezt lepecsételve merte rám bízni.

Kegyetlen szíp ki való vonulást teljesítettek a dalármiskák hejbül, meg vidiki külfödrü!, mer mir azír, hogy kösztük vót a nyiregyházi dalármiskák is, akkit megtraktáltak elébb az Ángojkirájúba. Elöl ment a torombítás banda, utána meg a sok dalármiska pántlikás kalappal. A díszmenist én zártam be, mer hogy én is koczogtam kifelé a pakkal az állomásho.

Na maj ha haza jövünk Szakmárrul, elmondom hogy eceser acesar hogy vót mint vót.

Modern kérő.

Kérő: Nézze nagysád, egyik kezemben a pisztoly, a másikban egy csokor virág, ha „nemet“ mond, akkor e pisztoly vet véget életemnek, ha megadja az „igen“ választ, akkor e bokréta lesz kioldhatatlan szerelmem hü tolmácsa.

Hölgy: És ha hallgatnék ?

Kérő: Ugy vagyok bátor a hozomány felől kérdezősködni.

Ki az okos ember.

— Látod, most elkártyáztad a pénzedet. Miért jársz a klubba ? Okos ember a feleségére hallgat.

— Ej, okos embernek egyáltalán nincs is felesége.

NYÁRI RUHÁK TISZTÍTÁSA

leggyorsabban és legkifogástalanabban

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchenyi-utca 42. sz.

A kaszárnyából.

Mondok a mancsaftnak: úgy vigyázzatok, hogy még háboruba megyünk.

— Aszongyák: hová?

Mondok: Kina országba.

— Jaj — aszongya — messzi van a nagyon,

— Azér — mondok — ne ijedezz tüle. *Ott sincs több czopf, mint nálunk..*

De azir inkább husz nagy manéber, mint egy kis háboru.

Az idén úgy hallom, hogy Biharországba megyünk manéberezni. Ez azir van, hogy legyik aki az olájnak leeszi a szilváját.

Ahogy közeledik a nyár, egyre jobban béget a bornyom. Mán kívánczik a nagygyakorlatra *legelni* . . .

Azt olvasom az újságbul, hogy az honvédeknek is lesz mán ágyujok. A ki ágyut *kiszuperálnak*, azt *ük* *kapják*.

Vakujj magyar!

Modern házasság

— Gratulálok Mariska, hallottam, hogy menyasszony vagy, ki a vőlegényed?

— Hivatalnok Brassóban.

— Tyhü de messze van tőlünk. Aztán mikor jön el látogatóba?

— Csak a lakadalomra jön, mert nagyon el van foglalva.

— Ej hát akkor hogy ismerkedtek jobban meg, ha oly ritkán találkoztok.

— Oh ráérünk arra a menyegző után.

Hasonlatok

Sok ember olyan, mint az ügyes tolvaj: *mindent zsebrevág.*

A tiltott csók olyan, mint a méz: *édes.*

A gyáva férfi olyan, mint a menyasszony: *félig asszony.*

Sok nő erénye olyan, mint a téli bunda: *megvásárolható.*

Sok férfi olyan, mint a madár: *lépre megy.*

A veszett eb olyan, mint a jól megírt szatira: *mar.*

Az ábránd olyan, mint a léghajó: *főlemel.*

Sok imádó olyan, mint a kámfor: *elillan.*

A részeg ember olyan mint a vihar: *tördel.*

Női Kabátok, Gallérok, Kalapok, Gyermekek ruhák, Blousok, Nap- és esőernyők, Nyakkendők legnagyobb választékban és legolcsóbb szabott árak mellett

Szórakozottság netovábbja.

A budapesti egyetem egyik tanára [agglegény] látogatóba ment egy rég nem látott ismerőséhez. Az előszobába lépve, a szobaleány egy kis türelmet kért, míg urnőjének bejelenti látogatását; azzal kinyitja a salon ajtaját és távozik. Egy kis idő múlva a ház urnője meg is jelent s legnagyobb csodálkozására senkit sem látott a salonban. Benézett a salonba s „Uram Jézus!” elsikoltja magát.

A lármára elősietett a cselédség s mit láttak? A professzor már magánkívül függött a fogason. Csakhamar megszabadították a tanár urat kényes helyzetéből, s az elősietett orvosok dörzsölni kezdték úgy annyira, hogy még a másvilágról is magához tért volna. Midőn már eszméleténél volt, a körülállók mind faggatták, hogy miért lett öngyilkos?

— En öngyilkos? . . . S csak akkor kezdett előtte derengeni a való.

— Oh Istenem! mit tettem szórakozottságból, magam helyett a kabátomat ültettem a székre, s a kabátom helyett magamat akasztottam a ruha-fogasra.

Gondolatok.

Az elzüllés abc-je a — *hazugság.*

A bűn gyökere a hiúság.

A világ ura az érdek, egyedül a szív az, mely felett nincsen hatalma.

A féltékenységnek ezer a szeme, de egyikén sem lát jól.

A komoly, mély hallgatás gyakran a lehangosabb beszédnél is többet mond,

Életünk első fele remény, a második vágy, az elsőbe visszatérhetni.

A tapasztalás gyümölcse csak annak édes, ki nem maga szakította.

Diri Dongó üzenetei.

Z—i. E számunkban nem foglalkozunk vele s e miatt mellőztük a Dóriai zászlófelavatási ünnepélyéről írott ügyes tudósítását.

Lulu. Nem közölhető még a legszomorubb kacsá és uborka saisonban sem.

Omega. Két dolog van, ami az embereket nem hagyja nyugodni: a babér és a bolha. Ez igaz, csak hogy már meg volt másutt is írva. E szerint még egy van, ami uraságot nem hagyja nyugodni: a mások ötlete.

K. J. Rendkívül sületlen viccek.

Jankó. Azt mondja a vers vége: Ugy hisszük, a versből elég. Csakugyan igaza van, tökéletesen elég belőle ennyi.

Floridor. Legjobb lesz, ha átírja újból — és máshova küldi.

Pisz urfi. Az eddigiekkel még nem érdemelte ki a tiszt. példányt. Tessék folytatni esetleg más irányban is.

Kiadó és laptulajdonos:

S Z É K É L Y J.

csakis

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

kaphatók

DEBRECZEN, A FOPOSTA MELLETT.

HESZ és TÁRSA fényirdája.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek b. tudomására hozni; miszerint a főposta mellett levő **LENGYEL LAJOS és NEJE** fényirdáját átvettük s azt a mai kornak megfelelően rendeztük be. Ugyanis készitünk legfinomabb kivitelben bármily nagyságban tartós fényképeket olcsó árak mellett. Linografia, Platinotipia, úgy szinte akvarel képeket izléses, művészi kivitelben.

Kérve a nagyérdemű közönség becses pártfogását

HESZ és TÁRSA

Piacz-utca 34. szám, főposta mellett.

Bámulatos olcsó és jó órák
kaphatók

Scheuer Ábrahám

órák üzletében, Debreczen Piacz utca
21. sz. a Tisza palotával szemben.

Ugyanott mindenféle óra javítás gyorsan és pontosan eszközöltetik.

Új órák és javítások egy évi jótállás mellett adatnak ki az üzletből.

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan teljesíttetnek.

Kegyés Ferencz legnagyobb Sirkőraktára

DEBRECZEN,

az Ipar és Kereskedelmi Bank palotájában, Piacz-utca 58. szám.

A legjutányosabb árak, pontos és szolid kiszolgálás.

Blousok, napernyők, férfi és női ezipők, fehérneműek, alsó szoknyák, férfi és női kalapok

rendkívüli olcsó árakon kaphatók

Székely Jenő és Társánál,

Főtér, Hungária mellett.

Új férfi, fiu és gyermek ruha raktár.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy az **Alföldi takarékpénztár épületében**, a „Bika” szállodával szemben

férfi, fiu és gyermek ruha raktárt

nyitottam. — Egyuttal felhívom a n. é. közönség szíves figyelmét arra, hogy városunk egyik legjobb és legösmertebb ezégnak **egész ruharaktárát megvettem** s így ama kellemes helyzetben vagyok, hogy a legjobb anyagból készült, legdivatosabb

uri és gyermek ruhákat

bámulatos olcsó árban bocsáthatom a t. vevők rendelkezésére.

Tessék meggyőződést szerezni, hogy csakis nálam lehet jó árut olcsón vásárolni.

Tisztelettel

Ifj. NEUMANN M.

a „Bika” szállodával szemben.

M.K. EGYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:

Debreczenben: Geréby Fülöp utódai, Csanak József, Kornhoffer József, Rickel József Zelmós, Czeglédy Józsefné, Szabó Zsigmond, Konecsk Géza, Hirsch Ferencz, Félegyházi János, Göcsey István, Tóth Kálmán, Roth Antal, Mayer József, Leidenfrost G., Békés Emil, Bán László, Váray János és Váray József jól felszerelt fűszer, csemege és ásványvíz kereskedésében.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.